

Wanner we trachten enige concrete mogelijkheden aan te geven vooo het beter laten functioneren van de Bastille, dan komen we al snel op een grotere gebruikersgroep dan de gemeenschap rond de THT.

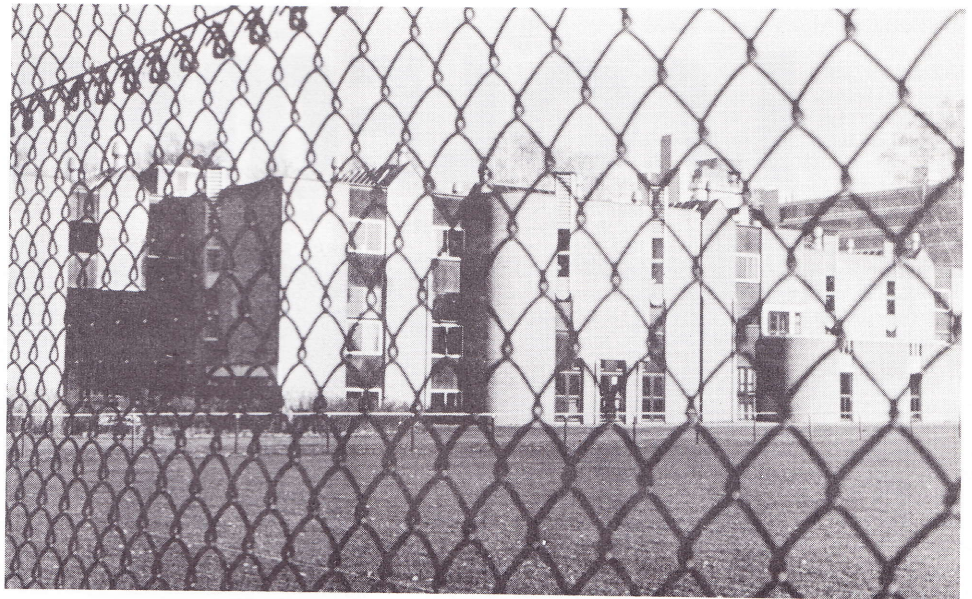
Aangezien deze gemeenschap van de Bastille als ontmoetingscentrum geen gebruik wenst te maken, moeten we het hogerop zoeken. Waarom zou de Bastille niet kunnen gaan functioneren als streekcentrum?

Helaas zijn er enkele bezwaren. De Bastille is nl. in de merkwaardige situatie een horecabedrijf en een overheidsinstelling tegelijk te zijn (er schijnen zelfs alleen ambtenaar-barkeepers te zijn). Zij kan als zodanig de regionale horeca geen concurrentie aandoen. In de Bastille kunnen dan ook alleen activiteiten ontplooid worden als ze iets met de THT te maken hebben, of als voor

monumentaal geworden: een grote hoogte moet via diverse trappen overwonnen worden voordat men door een deurtje terecht komt in een lage uitgestrekte hal, waar niets gebeurt en alleen wat geluiden uit de diverse leidingen te horen zijn. Maar dan moet men wel goed luisteren. De zij-ingang heeft het voordeel op straatnivo te liggen, maar voordat men de slecht verlichte diepte met voornamelijk garderobe en baksteen durft te betreden moet men ook wel wat overwinnen. Toch moet het vrij eenvoudig mogelijk zijn deze ingang wat aan te passen en tot een iets gastvrijere hoofdingang te ptomoveren. Het lijkt een kwestie van verlichting, wat planten buiten en als het heel mooi moet worden misschien een raam erbij. Een kleurtje zou ook geen kwaad kunnen en dat geldt trouwens voor het hele gebouw. Daarbij kunnen best wat risico's genomen wor-

Bastille:

ook voor (tukkers turken

de desbetreffende activiteit in de regio geen redelijk alternatief gevonden kan worden. Dit laatste was bijvoorbeeld het geval bij de recente grote jubileumfeesten van de Bontweverijen en Arke's reisbureau. In zo'n geval wordt het College van Bestuur geraadpleegd. Dit hoeft echter geen bezwaar te zijn. Immers, als er ergens een soort "organisatiestructuur" van studenten is waar alle activiteiten langs moeten lopen, heeft dus iedere activiteit iets met de TH te maken. Dit zou trouwens de integratie van THT-gemeenschap met de regio bevorderen.

Voor het functioneren van de Bastille als streekcentrum- en trouwens ook voor elk ander soort centrum - zijn er nog wel wat moeilijkheden. Allereerst de ligging. Het gebouw heeft niets met de regio te maken; het is er midden in gezet en ligt ver verwijderd van alles wat met de regio te maken heeft, behalve de THT. Ook in figuurlijke zin bestaat die afstand. Er is bepaald geen sprake van een zodanige integratie dat de gemiddelde Tukker behoefte heeft aan een informele ontmoeting met iemand van de THT. Deze afstand zal waarschijnlijk nog moeilijker te overbruggen zijn dan de letterlijke; het plaatsen van een bushalte voor de Bastille zal daarvoor wel niet voldoende zijn.

Daarbij komt dan ook nog dat de Bastille nu niet bepaald een uitnodigende indruk maakt. Hoewel Pieter Blom het ongetwijfeld niet zo heeft bedoeld, is de hoofdingang bepaald imposant en

den: het gebouw wekt nu een superesthetische indruk en mist daardoor aan individualiteit, het leeft niet.

Een ander gebrek van het gebouw is een zeker gebrek aan identificatiemogelijkheden van de verschillende ruimten. Er zijn vrijwel geen ruimten waarin men aan het idee ontkomt zich in een groter geheel te bevinden. In zekere zin is dit de bedoeling geweest.

De architect, Pieter Blom, heeft zich o. a. met de Bastille willen afzetten tegen het "superindividualisme", het creëren van een maatschappij met vele gelijke en daardoor onpersoonlijke individuen ten koste van het werkelijke "samenleven".

In de Bastille vinden we dit terug, doordat in iedere ruimte een zekere geborgenheid te vinden is (ruimtelijk gezien), zonder het grotere geheel, de samenleving, uit het oog te kunnen verliezen. Dit zou mooi kunnen functioneren als het grotere geheel inderdaad equivalent zou zijn met een "samenleving", maar helaas is het grotere geheel een lege ruimte. Dan moeten we maar terug naar de ouderwetse hokjesgeest: verschillende ruimtes betrekkelijk van elkaar isoleren en zoveel mogelijk voorzien van een eigen ingang. Dit isoleren kan ook in figuurlijke zin: het is best toelaatbaar en zelfs zinvol wanneer een ruimte en een daarin actieve groepering zich richt op een bepaald publiek in plaats van op de grijze

middenmoot. Een verregaande vorm van coördinatie is eerder een belemmering dan een stimulant voor meer leven in de Bastille. Een andere waarde die in de Bastille lijkt te heersen is de representatieve functie. Hoewel dat voor een deel al is gebeurd, zouden we best nog wat meer op elkaar afgestemde oranje-zwarte estetica kunnen inruilen voor wat levenskracht. Mogelijkheden om wat meer leven in de brouwerij te brengen kunnen ook gevonden worden in het aantrekken van wat "dienstachtige" faciliteiten. Wat dat betreft is het natuurlijk eeuwig jammer dat Vrijhof en Bastille niet één gebouw zijn. Enkele van deze faciliteiten waren in oorsprong wel in de Bastille gepland; er is wel eens met de gedachte gespeeld de bank in de Bastille te vestigen. De huidige diskotheekruimte is oorspronkelijk zelfs bedoeld als werkcollegeruimte. Bij de dienstachtige faciliteiten kan bv. gedacht worden aan bijeenkomsten van bv. culturele aard, maar ook andere (studium generale) in het amfitheater, het huisvesten van de ABN, een kiosk, een NVSH-depôt, het in goede staat houden van de piano's, zodat daarop gestudeerd kan worden, maar bv. ook aan een sleep-in of een

andere eenvoudige overnachtingsgelegenheid in de zomermaanden. Het gebouw leent zich uitstekend voor exposities, dan gebeurt er tenminste ook wat met het middenplein, hoewel een visboer op vrijdag daar ook al iets aan zou doen. Wat ontmoetingsactiviteiten betreft: het is denkbaar dat een aantal groeperingen (gastarbeiders, hbo-studenten, verpleegsters) dringend verlegen zitten om sociëteitsruimten. In samenwerking met Kokerjuffer, Tor, Volksuniversiteit etc. en met behulp van een goede publiciteit moet het dan toch mogelijk zijn wel eens iets te laten gebeuren, zolang dat er zelfs min of meer regelmatige activiteiten ontstaan. Het is een opsomming van losse ideeën die toch, mits aangepakt door een flexibele en slagvaardige organisatie, wel wat aan levensvatbaarheid moeten bezitten, ondanks de vele nadelen die er aan het gebouw kleven. Misschien dat het binnenkort nieuw te verkiezen Bastillebestuur er iets aan heeft, we zijn benieuwd.

John Heymans
Sjaak Priester

ISOLEMENT

De geografische situatie van het terrein van de TH werkt het isolement van de TH bevolking in de hand. Ga maar na, welke manieren staan tot onze beschikking om in contact te komen met onze omgeving? Veel Twentenaren komen niet op de TH, dus wij moeten ze zelf opzoeken. Maar welke mogelijkheden staan nu tot onze beschikking om b.v. in Enschede te komen? Afgezien van de auto (onbruikbaar door de olieboikot voor de gemiddelde mens) blijft ons niet anders over dan de fiets of het openbaar vervoer. Maar geen van beiden is aantrekkelijk. Een kwartier door de kou fietsen, of in regen en wind staan te wachten op een bus die om de 20 minuten komt.

Snuggere jongens hebben hier wat op gevonden, zij haalden hun duim uit hun zak en proberen op en neer te liften. Maar juist deze vorm van ver-

voer dreigt door de energie crises de doodslag te krijgen. Kreeg men vroeger vrij snel een lift, door het afnemende aantal auto's kan het tegenwoordig een langdurige aangelegenheid worden. Veel automobilisten die van en naar de TH rijden willen best iemand meenemen, maar hoe weet je nou dat de lifter ook maar tot de TH of Enschede wil. Het is dus zaak de communicatie tussen de lifter en de automobilist te verbeteren.

Nu daar heeft de WEKKER wat op gevonden. Door inplaats van met z'n duim te liften, steekt de lifter nu drie vingers uit als hij naar Enschede wil, en als hij naar de TH wil maakt hij met z'n handen een soort T. Het is zo klaar als een klontje, het is nu aan de automobilisten of de TH bevolking niet totaal geïsoleerd raakt.

